

Hufterigheid

De kou, de regen, de wind tegen. De chagrijnige blikken op straat. Bleke gezichten onder sjaals en mutsen. Natte jas. Lekke band. Haast die om me heen raast. Een elektrische fiets, met hoge snelheid maar zonder bel: 'Ga aan de kant!' Ik haal het kantoor nog net heel.

Geroddel in de kantoortuin. Ruzie tijdens de vergadering. Een collega die via Teams luid vergadert aan zijn bureau. De kopieermachine is alweer stuk. Deadlines en de gestreste e-mails van de mensen die ze missen. Iedereen in de cc. Op het toilet een niet doorgetrokken wc. Een aanrecht vol met vuile vaat, waar een bordje bij staat: ruim je eigen rommel op! Een ongeduldige klant die me in de rede valt. Muziek die door de koptelefoon van een collega schalt. Hoelang duurt het nog voordat het weekend is?

De kinderen van de onderburen schreeuwen al urenlang. Het hondje van de buurvrouw blaft de longen uit zijn lijf. Zijn baasje laat hem weer de hele dag alleen. Ze wil niet met hem wandelen dat ... wijf. Als ik er wat van zeg, vindt ze dat gek. Op mijn gezicht een blauwe plek. Mijn lief die weer op zaterdag gaat werken. Ik kruip vroeg in bed om aan te sterken. Het feest van de overburen, als een festival. Vier uur 's nachts lukt slapen wel.

Mijn lege koelkast. Naar de supermarkt, in de regen. De keiharde claxon van de auto die me bijna aanrijdt op het zebrapad. De bestuurder die 'Bek dicht!' naar me roept, voordat ik iets kan zeggen. De yoghurt die ik vergeet te scannen en de 'mobiele' kassière die me niet gelooft. Mijn duizendmaal herbruikte boodschappentas die scheurt, net als het gat in mijn zak. Fiets sleutel kwijt en het busje dat op dat moment met grote snelheid door de plas rijdt. Het water dat tot aan mijn kin opspat. Door en door nat. Mijn koude huis. De onbereikbare monteur. Mijn gezeur. Ik schreeuw tegen mijn zoon en heb direct spijt.

'Gaat het wel mam?' bezorgd kijkt hij me aan.

Uit mijn ooghoek rolt een traan. 'Ik denk dat ik iets heb opgelopen. Hufterigheid. Is dat besmettelijk?'

Hij lacht: 'Ik ben bang van wel. Maar het goede nieuws is dat het heel snel te genezen is.' Ik kijk hem hoopvol aan.

'Morgen wordt het warmer. Je doet het heel erg goed. Ik ben trots op je.' Dan geeft hij me een dikke knuffel. Het werkt meteen.